

Društvo bez majki bilo bi nehumano

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas nastavljamo s katehezama o Crkvi a razmišljat ćemo o Crkvi majci. Crkva je majka. Naša Sveta majka Crkva.

U ovim nam je danima liturgija Crkve stavila pred oči sliku Djevice Bogorodice. Prvog dana u godini je svetkovina Majke Božje, nakon koje slijedi Bogojavljenje, sa spomenom pohoda mudracâ. Evanđelist Matej piše: "Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se" (Mt 2, 11). Nakon što ga je rodila, majka Isusa predstavlja svijetu. Ona nam daje Isusa, ona nam pokazuje Isusa, daje nam vidjeti Isusa.

Nastavljamo s katehezama o obitelji a u obitelji postoji majka. Svaki čovjek život duguje jednoj majci i gotovo uvijek njoj duguje mnogo od kasnijeg života, ljudsku i duhovnu izgradnju. Ipak, premda se majku simbolički veoma hvali – toliko je poezije, toliko lijepih stvari pjesničkim jezikom rečeno o majci – slabo ju se sluša i slabo joj se pomaže u svakodnevnom životu, slabo se cijeni njezinu središnju ulogu u društvu. Štoviše, nerijetko se iskorištava spremnost majke da se žrtvuje za svoju djecu kako bi se "uštedjelo" na socijalnim troškovima.

I u kršćanskoj se zajednici događa da se majci ne posvećuje dužna pozornost, da ju se slabo sluša. A ipak u središtu života Crkve je Isusova Majka. Možda bi se majke, koje su spremne na tolike žrtve za vlastitu, a nerijetko i za drugu djecu, trebalo više slušati. Trebalo bi bolje razumjeti njihovu svakodnevnu borbu da na poslu budu učinkovite, a u obitelji pažljive i osjećajne; trebalo bi bolje razumjeti čemu one teže da bi se izrazilo najvrsnije i autentične plodove njihove emancipacije. Majka s djecom uvijek ima problema, uvijek posla. Sjećam se kod kuće, bilo nas je petero djece, i dok bi jedan radio jedno, drugi je smišljao nešto drugo, a jedna bi majka trčala od jednog do drugog, ali je bila sretna. Toliko toga nam je dala.

Majke su najbolji lijek protiv širenja sebičnog individualizma. "Individua" znači "ono što se ne može dijeliti". Majke se naprotiv "dijele", počevši od trenutka kad prihvate začeto dijete kako bi ga donijele na svijet i odgojile. Upravo su majke te koje najviše mrze rat u kojem se ubija njihovu djecu. Toliko sam puta razmišljao o onim majkama koje prime pismo u kojem piše: "Obavještavamo vas da je vaš sin poginuo u obrani domovine...". Jadne žene! Koliko samo trpi jedna majka! One su te koje svjedoče ljepotu života. Nadbiskup Oscar Arnulfo Romero je govorio da mame proživljavaju "mučeništvo majke". U homiliji na pogrebu svećenika kojeg su ubili eskadroni smrti, izrekao je riječi u kojima odzvanja odjek Drugog vatikanskog koncila: "Svi moramo biti spremni umrijeti za našu vjeru, čak i ako nam Bog ne da tu čast... Dati život ne znači samo biti ubijen; dati život, imati duh mučeništva, znači davati u ispunjavanju svojih obaveza, u tišini, u molitvi, u časnom izvršavanju dužnosti; u onoj tišini svakodnevnog života; davati život malo po malo. Da, kao što je daje majka, koja bez straha, s jednostavnošću mučeništva majke začinje dijete u svojoj utrobi, donosi ga na svijet, doji ga, pomaže mu u rastu i pazi na njega s ljubavlju. To znači dati život.

To je mučeništvo". Do ovdje je citat. Da, biti majka ne znači samo donijeti dijete na svijet, nego je to i životni izbor. Što izabire majka, koji je životni izbor jedne majke? Životni izbor majke je davati život. A to je veliko, to je lijepo.

Društvo bez majki bilo bi nehumano, jer majke znaju uvijek, i u najtežim trenucima, svjedočiti nježnost, predanost i moralnu snagu. Majke često prenose također najdublji smisao vjerske prakse: u prvim molitvama, u raznim činima pobožnosti koje dijete uči, upisana je vrijednost vjere u životu jednog čovjeka. To je poruka koju majke vjernice znaju prenijeti bez mnogo objašnjenja: ova će doći kasnije, ali se klica vjere krije u onim prvim, najdragocjenijim trenucima. Bez majki ne samo da ne bi bilo novih vjernika, nego bi vjera izgubila dobar dio svoje jednostavne i duboke topline. A Crkva je naša Majka, sa svim tim, ona je naša majka! Nismo siročad, imamo majku! Majka Božja, majka Crkva i naša mama. Nismo siročad, već smo djeca Crkve, djeca Majke Božje i djeca naših majki.

Predrage mame, hvala vam, hvala vam za ono što jeste u obitelji i za ono što dajete Crkvi i svijetu. I tebi, ljubljena Crkvo, hvala, hvala ti što si majka. I tebi, Marijo, majko Božja, hvala što si nam pokazala Isusa. I hvala svim ovdje prisutnim mamama: pozdravimo ih pljeskom.